

De geest van broeder Roger

Jarige gemeenschap van Taizé had invloed op Vlaamse katholieken

- ▶ Taizé leerde Vlamingen oecumene kennen
- ▶ Nog steeds veel Taizé-liederen en -gebeden in Vlaamse kerken
- ▶ Dit jaar dubbele verjaardag

Erik DE SMET

De oecumenische gemeenschap van Taizé viert een dubbele verjaardag: haar 75ste en de 100ste van haar stichter Roger Schutz (1915-2005). Hoogtepunt wordt een internationale bijeenkomst in het Bourgondische dorp op 16 augustus. Daar komen ook jonge theologen bij elkaar om na te denken over de betekenis van Taizé voor de oecumene en het spirituele leven.

Roger Schutz was er bijvoorbeeld van overtuigd dat de herontdekking van de Bijbel in de katholieke Kerk deels te danken is aan het contact met protestanten en dat protestanten dan weer bij katholieken de waarde van het liturgische en sacramentele leven opnieuw leerden kennen.

Sinds de jaren 1960 trokken jongeren, ook van bij ons, naar de bijeenkomsten in Taizé, aanvankelijk in groep, tegenwoor-

Kleinschalig Taizégebed in het Vlaams-Brabantse Opwijk. © Frank Bahn Müller

dig meestal individueel. Ongetwijfeld is de plek van betekenis voor de religieuze ontwikkeling van vele Vlaamse katholieken.

Elke Schouwaerts van de Interdiocesane Jeugddienst Brussel deed al met haar ouders Taizé aan. In 2009 verbleef ze er een

jaar als vrijwilliger. Ze is goed vertrouwd met de typische Taizéliturgie.

„Een Taizégebed is geen viering zoals wij gewend zijn. Het is zeer meditatief”, getuigt Schouwaerts. „Je valt stil en je legt jezelf in Gods handen. Dat werkt voor-

al via de liederen, korte verzen die gedurende een minuut of vijf als een mantra worden herhaald. Aanvankelijk waren die liederen van de hand van de componisten Jacques Berthier en Joseph Gelineau, maar tegenwoordig maken de broeders zelf nieuwe liederen.

Centraal staat een stilte van ongeveer acht minuten. Dat lijkt lang, maar het slaat aan. Van jonge mensen hoor ik telkens weer dat ze in dat gebed God vonden.” Slaait die liturgie ook aan in Vlaanderen? „Haast iedereen in gelovig Vlaanderen hoorde al

„Taizé toont dat je niet geleerd moet zijn om te bidden met de Bijbel”

eens een Taizélied”, meent Elke Schouwaerts. Bekende voorbeelden zijn *Laudate dominum*, *Gloria, gloria, Ubi caritas* of *Jezus, U bent het licht*. „Die liederen worden dan ook in heel wat ‘reguliere’ vieringen gebruikt. Bovendien worden nog steeds behoorlijk veel gebedsmomenten in de geest van Taizé georganiseerd.”

Spiritueel leerden heel wat Vlaamse katholieken in Taizé christenen van andere confessies kennen. Ze brachten die open geest mee naar huis. „In Taizé verblijven, is niet hetzelfde als een Taizégebedsmoment meemaken”, besluit Schouwaerts. „In de Bijbelinleidingen daar hoor ook ik vaak nieuwe dingen. Taizé toont dat je niet geleerd moet zijn om met de Bijbel te bidden.”

‘Ik wilde veel bijleren over geloof en cultuur’

Honderd zestig Vlaamse jongeren wonen de vijfjaarlijkse misdienaarbedevaart in Rome bij

Jozefien VAN HUFFEL

„Mijn topmoment tot nu toe? Misschien is het wat vreemd, want we bezoeken prachtige plekken en we vieren met de paus, maar ik geniet enorm van het reizen met de bus”, lacht Pie-

ter Haegeman (18) uit Herzele. „Als je tien uur naast elkaar zit, raak je vanzelf diepgaand in gesprek. Dat is verrijkend.”

Honderd zestig Vlaamse jongeren namen tot vorige donderdag in Rome deel aan de vijfjaarlijk-

se misdienaarbedevaart. „Eerst logeerden we in een abdij in Frigolet, in Zuid-Frankrijk”, zegt Laura Caers (14), sinds drie jaar misdienaar in Mol. „Ik wilde echter vooral al lang naar Rome. Ik wil veel bijleren over geloof en cultuur en Rome leek me daarvoor de ideale plek.”

Op dinsdag 4 augustus verwelkomde de paus tienduizend jonge misdienaars op het Sint-Pietersplein. De Belgische folk-rockband West Rim speelde voordien enkele nummers. De Servische bisschop László Németh nodigde hen daarvoor uit, nadat hij hun muziek hoorde op

het verjaardagsfeest van Luc Van Looy, de bisschop van Gent.

De jongeren onthouden echter ook de catechesemomenten in kleine groep. „Bij mij blijven de woorden van een begeleidende priester hangen”, zegt Haegeman. „Als hij de hostie omhoog houdt en het heeft over het lichaam van Christus, ziet hij dat vooral in de mensen die voor hem zitten. Wij gelovigen zijn samen het lichaam van Christus.” „Maar ik leerde ook kleine dingen, over respect bijvoorbeeld”, zegt Caers. „Ik draag graag een pet, maar intussen zet ik die vanzelf af als ik een kerk betreed.”

Mgr. Van Looy in bestuur Caritas Internationalis

Paus Franciscus benoemde mgr. Luc Van Looy, de bisschop van Gent, in de raad van bestuur van Caritas Internationalis, een netwerk van 165 katholieke hulporganisaties met hoofdzetel in Rome. In 2014 werd Van Looy al tot voorzitter verkozen van Caritas Europa. Nu was het de paus zelf die de Gentse bisschop coöpteerde. Mgr. Van Looy zal twee keer per jaar een vergadering van twee tot drie dagen moeten bijwonen in de hoofdzetel van Caritas Internationalis in Rome.

Jean-Pierre Wauters overleden

Op 20 mei overleed Jean-Pierre Wauters, ruim dertig jaar lang hoofdredacteur van het filmtijdschrift *Film en Televisie*, een uitgave van de Katholieke Filmliga. Hij werd net geen 82. Eind 1958 kwam Wauters aan het roer van het nog prille filmmagazine, dat hij zou uitbouwen tot een toonaangevend blad. Velen van de huidige generatie filmrecensenten publiceerden hun eerste bijdragen in het blad. Wauters was ook een warm pleitbezorger van filmopvoeding op school, werkte mee aan filmprogramma's voor de toenmalige BRT en verzorgde ondertiteling. (IVH)

Laura Caers in Rome: „Ik vertrok als enige uit de parochie op bedevaart, maar keer terug met veel vrienden.” © Leni Linthout

Advertentie

Mijn Stannah Siena, aangepast aan mijn behoeften

Documentatie en gratis prijsofferte op 0800 95 950

info@stannah.be www.stannah.be

Naam + Voornaam
 Adres
 Postcode Tel :
 Stad E-mail

Stannah sprl
 Poverstraat 208, 1731 Relegem

Stannah